

Από που προέρχεται το κακό;

Ας λύσουμε ένα από τα πιο δύσκολα προβλήματα της ζωής

Where does evil come from? Solving one of life's toughest puzzles

Christian Science Sentinel, February 9, 2009

Nate Talbot

Μπορώ να φανταστώ μια ιστορία, η οποία είχε κυκλοφορήσει ανάμεσα στους ομιλητές της Χριστιανικής Επιστήμης κάποιες δεκάδες χρόνια πριν, όταν ήμουν φοιτητής στο κολλέγιο στο Βόρειο Αϊντάχο. Πιθανόν ήταν κάτι που ταίριαζε με αυτές τις γραμμές: «Αν δώσετε μια ομιλία στο Πανεπιστήμιο του Αϊντάχο, θα υπάρξει ένα μικρό παράδοξο. Θα αντιμετωπίσετε ένα φοιτητή που θα σας ρωτήσει από που προέρχεται το κακό. Και δεν έχει σημασία πως θα απαντήσετε στην ερώτηση, σίγουρα δεν θα μείνει ικανοποιημένος!».

Λοιπόν, αυτός ο φοιτητής ήμουν εγώ. Όλοι εκείνοι που είχαν CS (πρακτίσιονερς) ή CSB (διδάσκαλοι της Χριστιανικής Επιστήμης), μετά το όνομά τους και κυκλοφορούσαν κοντά στο Πανεπιστήμιο, πιθανόν να είχαν ακούσει για μένα εξαιτίας αυτής της ερώτησης! Δεν ήταν ακριβώς ότι δεν έμενα ικανοποιημένος από τις απαντήσεις τους. Μπορεί να ήταν το γεγονός ότι αυτό που αισθανόμουν ήταν ότι μάζευα πολλά κομμάτια για να φτιάξω ένα μεγάλο παζλ.

Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη να βάλει σε τάξη τις σκέψεις του σ' αυτό το θέμα. Αλλά εδώ σας προσκαλώ σε ένα σύντομο ταξίδι για να δείτε πως ξετυλίγεται η ιστορία μου.

Δεχόμουν μια βασική προϋπόθεση που η Χριστιανική Επιστήμη αντλούσε από τη Βίβλο: Η πραγματικότητα του Θεού είναι απεριόριστα καλή. Και ο Θεός είναι το Παν. Επομένως, το κακό δεν έχει προέλευση, ή πραγματικότητα που να βασίζεται στο Θεό. Το κακό ανήκει περισσότερο στη κατηγορία της πλάνης, του λάθους, της ψευδαίσθησης, του ψεύτικου, του ζωϊκού μαγνητισμού ή της υπνωτιστικής κατάστασης της σκέψης. Για μένα, αυτό ήταν απόλυτα λογικό. Ήμουν στην ίδια πλευρά με εκείνους που απαντούσαν στην ερώτησή μου. Το σημείο που συνέχιζε να με μπερδεύει, όμως, ήταν αυτό: «Αν ο Θεός είναι ο άπειρος, τέλειος, αιώνιος Νους, πως θα μπορούσε, στην πορεία, η ψευδαίσθηση, κάτι το ψεύτικο ή το λάθος να έχουν αποκτήσει ρίζες; Από πού ξεκίνησαν όλα αυτά; Από πού συνειδητά άρχισε ή έγινε αποδεκτό το ψέμα; Πάλεψα με αυτές τις ερωτήσεις, όχι μόνο τα χρόνια που ήμουν στο κολλέγιο αλλά και αργότερα.

Τελικά άρχισα να καταλαβαίνω ότι δεν θα υπάρξει ποτέ μια ικανοποιητική απάντηση, για τον ανθρώπινο νου. Και αυτό ήταν που με έκανε να ελπίζω για κάτι που πραγματικά θα με ικανοποιούσε. Όσο προσπαθούσα να καταλάβω με τον ανθρώπινο νου αυτό το παζλ, δεν μπορούσα να ηρεμήσω. Η φύση του ανθρώπινου νου δεν είναι φτιαγμένη ακριβώς με τον τρόπο που θα ήταν δυνατόν να κατανοήσουμε αυτό το αίνιγμα, αυτό το δίλημμα. Το μεγάλο ερώτημα της θεοδικίας -- η δικαίωση του Θεού, ο οποίος είναι το άπειρο καλό στο φως

Για Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.spirituality.com/cskirikas>

© 2010 The Christian Science Publishing Society (CSPS)

Έως και 50 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαραχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@cps.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

όλου του φανερού κακού -- ουδέποτε έχει κατανοηθεί και ούτε θα κατανοηθεί από μια περιορισμένη νοημοσύνη.

Όσο ήμουν στο κολλέγιο πέρασα από τάξη στη Χριστιανική Επιστήμη, και αυτό με βοήθησε να προοδεύσω πνευματικά, ειδικά να κατανοήσω ότι ο Θεός είναι το παν, ο ένας τέλειος Νους, και πως η θεραπεία είναι αποτέλεσμα της κατανόησης αυτής της αλήθειας. Σιγά-σιγά, έπαψα με τη σκέψη μου, να προσπαθώ να δώσω απάντηση σ' αυτό το ερώτημα, από την ανθρώπινη πλευρά. Ως καθοριστικό σημείο ήταν το εξής γεγονός. Υπέφερα για περισσότερο από μια εβδομάδα από μία αδιάγνωστη ασθένεια.

Είναι τώρα περισσότερο από το ένα τρίτο του αιώνα, αλλά θυμάμαι ζωντανά τη διαδρομή μου προς το σπίτι μέσα στα βουνά.

Σκεφτόμουν αυτό που διδάσκει η Χριστιανική Επιστήμη για το κακό. Ξαφνικά ένοιωσα να πλημμυρίζω από ευγνωμοσύνη για την ανακάλυψη της Mary Baker Eddy, ότι το κακό δεν ήταν αληθινό. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, η ασθένεια εξαφανίστηκε. Ήταν μια δυνατή εμπειρία. Προσπάθησα να κατανοήσω, εκείνη τη στιγμή, τη σπουδαιότητα μιας τέτοιας δραματικής αλλαγής. Ήταν αυτό που οι άνθρωποι ονομάζουν αυθόρμητη απαλλαγή; Ήταν ένα θαύμα; Μετά από ημέρες γεμάτες σκέψη έφθασα στο συμπέρασμα ότι είχα δει, πέρα από την ανθρώπινη λογική, μια αιώνια αλήθεια. Ο ανθρώπινος νους παραμερίστηκε για μια στιγμή πραγματικότητας, του Θεού, του μοναδικού Νου.

Σαφώς, αυτό ήταν ένα σημαντικό κομμάτι του παζλ, που με βοήθησε να καταλάβω ότι θα ήμουν ικανοποιημένος για την βασανιστική αυτή ερώτηση μόνο βλέποντας την πραγματικότητα από την άποψη του θείου Νου, κι' όχι του ανθρώπινου νου. Και πως θα μπορούσα να ενωθώ σωστά με αυτό τον Νου για να καταλάβω τη ζωή από αυτή την πλευρά; Μόνο με τη θεραπεία. Θεραπεύοντας τον εαυτό μου. Θεραπεύοντας τους άλλους. Βοηθώντας στη θεραπεία του κόσμου. Κάθε θεραπεία στη Χριστιανική Επιστήμη είναι κάτι περισσότερο από τη σωματική ελευθερία, ή την αρμονία που αντικαθιστά την αντίθεση, ή την αμαρτία που γίνεται αθωότητα. Κάθε αυθεντική Χριστιανική θεραπεία φέρνει μια λάμψη ή ένα αίσθημα πνευματικής πραγματικότητας. Κάθε θεραπεία απομακρύνει τις ζωές μας από την ανθρώπινη άποψη και μας φέρνει λίγο πιο κοντά στη θεία άποψη.

Η ανθρώπινη αντίληψη τελικά πάντοτε θα δυσκολεύεται να απαντήσει. Το θείο δεν γνωρίζει το κακό. Ούτε το έχει γνωρίσει. Ούτε θα το γνωρίσει. Ξεκάθαρα κατάλαβα ότι ο μόνος τρόπος να μείνω ικανοποιημένος σε αυτή την έρευνα ήταν να απομακρυνθώ από το ανθρώπινο και να ακολουθήσω το θείο. Και αυτό συμβαίνει με τη θεραπεία. Μέρα με την ημέρα, κάνοντας τη μια θεραπεία μετά την άλλη.

Όταν ήμουν παιδί, νόμιζα ότι το κακό κρυβόταν κάτω από το κρεβάτι. Στο κολλέγιο, νόμιζα ότι δεν ήταν πραγματικό αλλά δεν μπορούσα να υπολογίσω ακριβώς πώς να εναρμονίσω αυτή τη θεωρία με την καθημερινή ζωή. Τώρα, αισθάνομαι ελεύθερος από το παζλ.

Όταν αφήνω το ανθρώπινο και στρέφομαι προς το θείο, μεγαλώνει η εμπιστοσύνη μου στην αποκάλυψη ότι το κακό δεν έρχεται από κάπου. Ακόμη περισσότερο, είναι δυνατόν για μας, μέσα από τη θεραπεία που θα γίνεται βήμα προς βήμα, να αποδείξουμε τη συνείδηση,

που δεν σταματά να προσπαθεί να βγάλει το συμπέρασμα από πού προέρχεται το κακό. Ο ανθρώπινος νους πάντοτε θα είναι μπερδεμένος.

Η θεία συνείδηση γνωρίζει τα πάντα. Ουδέποτε αναγνώρισε το κακό ούτε την προέλευσή του. Αυτή η συνείδηση γνωρίζει και αγαπά μόνο την άπειρη αλήθεια του αιώνιου, αδιάκοπου καλού. Είναι αυτή η συνείδηση που εσείς κι' εγώ μπορούμε να αρχίσουμε να ζούμε. Θεραπεύοντας.

Ο Nate Talbot είναι πρακτίσιονερ και διδάσκαλος της θεραπευτικής της Χριστιανικής Επιστήμης. Είναι Γραμματέας της Μητέρας Εκκλησίας και μέλος του Συμβουλίου των Διευθυντών της Χριστιανικής Επιστήμης. Κατοικεί στο Chestnut Hill, Massachusetts, των Η.Π.Α.